

**ΘΗΣΑΥΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ**

**THESAURUS
GRAECAE LINGVAE
AB HENRICO STEPHANO
CONSTRUCTUS**

Ἐπιληπτικός, ἡ, ὄν, Pertinens ad epilepsiam, s. comitalem morbum. [Caducus, Siderosus, Gl.] Et Ἐπιληπτική νόσος, vel ἐπιληπτικὸν νόσημα, Aristot., Comitialis morbus. [Aret. p. 24 (coll. p. 40) : Ἀπεπνίχθη ἡ ἄνθρωπος τρόπον τὸν ἐπιληπτικόν.] Interdum vero dicitur pro ἐπίληπτος, Comitiali morbo laborans, Plut. [Mor. p. 782, E, Lycurg. c. 16. Aristot. De somno c. 3, et medici passim. Inseto μ Ἐπιληπτικός, Hippocr. p. 190, F : Τοῖσιν ὑδρωπιοειδέσιν ἐπιληπτικὰ ἐπιγενόμενα ὀλέθριον · et 191, C, et de ægrotis ἐπιληπτικοὶ 216, E ; 1201, G, ut ἐπιληπτικὰ est 203, F, et alibi, adv. Ἐπιληπτικῶς p. 172, F. Priori formæ conveniunt formæ ἐπίληπτος et ἐπιληψις ex eodem Hipp. infra notandæ : sed adversari videtur consuetudo dillecti Ion., quæ, ubi μ inseritur, α poscit pro η, de quo v. in Ἐπίλαμπος. Λῆψις vero et similia Alexandrinorum potius sunt.]

[Ἐπιληπτικῶς, adv. Theoph. Nonn. vol. 1, p. 150 : Τοὺς ἀπὸ στομάχου ἐπ. σπωμένους. Matthæi Med. p. 287. V. præced. voc.]